THE DAILY HEBREW JOURNAL

H. WINBERG, Pres. & Gen. Mgr.

The Only Daily Jewish Newspaper in the Province of Ontario

PUBLISHED BY

— CANADIAN JEWISH PUBLISHING CO., LTD. —

251-253 Queen Street West Telephone Adelaide 3967

SUBSCRIPTION RATES: $3.50 PER YEAR

SINGLE COPY 1c.

וואס זענען אונזערע אויסזיכטען

געוועהנטליך ווערט יעדע זאך קלעהרער, ווען מען דערנעהנטערט זיך צו איהר מעהר אין מעהר, און א פערנעבעלטער ענין, וועט אימער קלעהרער ווערען, וואס מעהר מען ד ערדט וועגען דעם, ווען ער דער־גרייכט צו זיין ענדע־פונקט. אנדערש אבער ווייזט איס, איז מיט דער אייביגער אנגעזוהטאנטער אידישער פראגע.

נאכ'ן מלחמה־איסברוך, איז צוזאמען מיט די ידיעות וועגען דעם פערנאסענעם אידישען בלוט אויפ'ן שלאכט־פעלד אויך געקומען די בשורה וועגען די נייע ליכטיגע הימלען, וואס וועלען אין גיכען אנהויבען בלשיינען דאס אידישע לעבען. מען האט געווארט און געהאפט, און גע־וואנען איז ניט מעהר אין דעם, צו די צוקונפט וועט ברענגען ישועות, נאר אין וואס די נייע צייט וועט בעשטעהן. קלאהר איז געוועזען ביים מלחמה־אנפאנג, אז די אידישע לאגע וועט לענגער אזוי ניט בלייבען, און אין דעם אידישען לאגער איז געדעדט געוואהרן ניט נור וועגען דער האפענונג אויף אידישע רעכטע, נאר מען האט אויך געשמעסט, וועגען דער מעגליכ־קייט נאכ'ן לאנגען גלות־לעבען צו עטאבלירען אן אייגענע היים אין ארץ ישראל.

געדארפט האט זיין ביי דעם ניי מיט ארעם אנדערעס. וואס ווייטער האבען די האריזאנטען געדארפט קלעהער ווערען. די אויפטיכטיגע איינ־פיהרבארעד אין דארטען וואו עס האט דונקעלהייט געהערשט האט אלעס געדארפט קלאר ווערען.

האט אבער דאס פערקעהרטע פאסירט. וואס מעהר מיר דערנעהנ־טערען זיך צום סוף פון דער יעצטיגער טראגישער מלחמה צו דער ענדע פון דעם אייזאפייאישען כריסטיגען קאנגערס, אלץ געבעלהאפטער ווערען די אויסזיכטען. און אפילו מיר זעלבסט וואגען שוין ניט צו רעדען מיט אזא מיסה וועגען אונזערע פארערינגען. ווי דער פאל איז געוועזען אין אנהויב פון דעם קריעג, זו מיר האלטען זיך געשראקען פאר אונזערע אייגענע שטימען. ניט נאר שווייגען מיר, נאר עס שווייגען אויך די איבערגיגע, און רייסט זיך שוין אמאהל ארויס א שטימע פון דער פרעמד. למשל וועגען א אידישען שטאאט אין פאלעסטינא. קוקען מיר אויף דער גאנצער זאך מיט־טרויאיש. ווי אייגעס וואלט זיך געזאלט דאכען פון אונז. און מיר געה־מען עס אן אייב ניט אלס ווייז. אבער אלענפאלס גוט אלס צו ערנסט.

אייב אין אנהויב פון דער מלחמה האבען פיעלע גערעדט וועגען די אידישע אויסזיכטען. שווייגען זיי אבער יעצט אלע. און ווען זיי רעדען שוין יא. קענען זייערע רייד אונז גאנץ וועניג ערמונטערונג צוגעבען.

פערזאנען. אויף וועלכע מען האט געדענקט. אז זיי וועלען זיין די פארקעמפפער פאר אידישע רעכטע. ערקלעהרען אפען. אז די אידישע בעגרענצונגען זענען ריינע אינערליכע הייסיע און ריימעניש פראגען. און עס זעהרם זיין פאליטיש ניט מאקטיש. זיי זאלען זיך ריינמישען אין דעם. ווען יענע מעכטע וועלען עס ניט פערלאנגען.

און אין די לענדער זעלבסט. זיי קוקט מען אויף דיעזע אייביג אונ־טערדריקטע פארייע.

דאס וואס עס קומט פאר אין פיילען האט זיך אויך קיין האר ניט געענדערט, זייט די „דייא גראשא" האט זיך צום ערשטען בעייעזען. און רומעניען זענען מען אויך דאס וועלכע לעזה. זיי פאר דער מלחמה, אב־וואהל מען פארערט ביי דיי פ ר ע מ ד ע. אז זיי זאלען זייער בלוט פערגיסען פאר זייער שטיק־פאטערלאנד. און זיין רוסלאנד. אבוואהל קיין מאסען גרושים־ווענען יאהר ניט פארגעקומען. פלוטס אבער אלעס אין די אלטע גרענעצען אין לויט די אלטע פארמען.

מען מאכט איבערפאלען אויף מאסקווער אידישע סוחרים. אב־וואהל דאדורך לייזעט די ארמיי אויפ'ן שלאכטפעלד. און די אלטע גוטע רעאקציע. וועלכע איז צורוק אין דעם. טהוט אלעס אזוי ווי זי וואלט גאר ניט געהאט געלערענט און גאר ניט פערגעסען.

גאנץ רוסלאנד בלוטעט. און דאך איז דארטען נאך א וויכטיגע פראגע. צו א איד טשערקאסקי, וועלכער האט מיט 35 יאהר צורוק גע־קויפט א שטיקעל לאנד אין קיעוער גובערניע. צו האט ער רעכט צו האל־טען דאס שטיקעל לאנד. און וואיגען דארטען. זואר ער האט אבגעוואיינט זיינע אלע יאהרען. אדער צו ער גראבט דארורך אונטער דו יסודות פון דעם לאנד פון אלע ריסען. די ארמיי איז צוקלאפט. פערשיעדענע שווינד־לען ווערען אויפגעדעקט טאג טעגליך. מען שטארבט פאר הונגער. און דער רוסישער סענאט האט ניט קיין אנדער זאך צו פערהאנדלען. נאר זיי־נען דאס וואונערעכט פון דעם אידען טשערקאסקי. וואס האט זיך אין דעם יאהר 1879 בעוועגט אין הארף דעבעצאלאווקע. אין טשיגוריגער אייעזד. קיעוער גובערניע. וואו ע רהאט געקויפט א שטיקעל לאנד.

און די דארטיגע פרעסע. די פערטרעטערין פון דער עפענטליכער מיינונג. אויך זי וועגט פאר צו זינגען די אלטע. אלטע ליעדער. אזוי אז די „יעווריעסקאיא גערעליא" א רוסיש־אידישע וואכען־צייטונג. וואס ערשיינט גאנץ אפט מיט לעדיגע זייטען. קומט צום שלוס. „אז אין דער רוסישער פרעסע זענען דער טאן און די ריכטונג געבליעבען די זעלבע ווי פאר די שטורם־טעג".

„וואס זענען די אויסזיכטען אונזערע". איז א פראגע. וואס עג־בערט דעם אידישען מוח די גאנצע צייט. אבער אויף וועלכער עס איז פריה־ער מיט מעהר זיכערהייט געענטפערט געווארען. ווי דער פאל איז יעצט.

אין דעם אידישען לעבען האט שוין פיעלע מאהל פאסירט דאס געגע־וועצטע. און אויך יעצט האט געטראפען. דאס עלבע. די אידישע היטלער וועלכע זענען אין אנהויב פון דער מלחמה גאנץ הערלע געווען. זענען מעהר דונקעלער געווארען. מיט יעדער פערלעגערונג פון דער קרעג.

וואס זענען אונזערע אויסזיכטען. איז הייגט צו טאג געווארען א פראגע. אויף וועלכער קיין בעשטימטער ענטפער קען ניט געגעבען ווערען. ווייל עס ווילט זיך דאך ניט גלייבען אז אלעס זאל בלייבען ביים אלטען. אבוואהל די ווירקליכקייט איז אזוי געגען אונז.

די יעצטיגע פארלאמענט סעסיע

זיים דאנערשטאג איז דער פעדעראלער פארלאמענט ווידער אפען. און ווי זאכען זאלען דערווייל נאך ניט בעקאנט זיין. איז אבער גאנץ קלאהר אורטהיילענדיג ליים די בעזונדערע פיעלע פאסירונגען אין לאנד. אז די פראגע וועגען פערלענגערען דעם טערמין פון דעם יעצטיגען פארלאמענט וועט זיין די הויפט צוטהייליגונגס־פראגע צווישען ביידע גרויסע פארטייען. וואס בעהערשען קענעדע.

ביידע פארטייען גרייטען זיך צו די קומענדע וואהלען. און דארום וועלען זיי ביידע זוכען צו זיין פראגרעסיוו אין דער געוועזענעם. אום צו האבען מיט וואס צו קומען צו די וועהלער.

דיעזער שטרייט־פונקט. וועט דארום פעראורזאכען. אז פיעלע פראגרעסיוע רעזאלוציעס זי רעכט פאר פרויען. דעמאקראטיזירען דאס גט־סיסטעם. פראפארציאנעלע פערטרעטערשאפט. און אנדערע רעזאל־וציעס. וועלכע דענען שוין ארייגעבראכט געווארען. זאלען געפינען א הערעדען אייער. און אויב אפילו זיי זאלען ניט אנגענומען ווערען. וועט אבער די גענגערשאפט ניט זיין אזא שטארקע.

צו עס וועלען יא זיין וואהלען אדער ניט אין פערלויף פון דער יעצ־טיגער מלחמה איז אבער זוכעה. אז גרייט צו דעם וועלען זיי אלע זיין. און דער אלטער מיטעל פון „פראגרעסיוויזם" וועט דארום ווידער בענוצט ווערען. און מעגליך אז דארורך זאלען איינגע ווירקליכע פראגרעסיווע געזעצען אנגענומען ווערען ביי דיעזער פארלאמענט־סעסיע.

אויטא עמאנציפאציאן

פון איזראעל זאנגוויל

א פארטראג וואס דער בעריהמטער אידיש ענגלישער שריפטשטעלער האט געהאלטען צו דר. פינסקערס 25־טען יאהרצייט

דער 25טער יובילעאום וועלכען מיר פייערען איצט צו דער עהרע פון דר. פינסקער, שאפט א גליקליכע גע־מיינזאמע פלאטפארמע פאר די ציוניס־טען און דעם פרעזידענט פון דער אידי־שער טעריטאריאליסטישער פארטיי, ווייל פינסקער איז געווען דער פאטער פון דיאזע וועלכע זעהען אין דער אויט־טא עמאנציפאציע אין דער זעלבסט־בעפרייאונג דעם וועג צו דער גאולה. פינסקערס בוך וועלכעס איז פערעפענט־ליכט געווארען אין 1881 איז געווען א ברויליאנטענעס פארגעפיהל פון א פיעל שפעטערער נעשיכטע און ליטעראטור און דער גלאנץ פון זיין ווערק בעשטעהט ניט פון בלומען אדער טהייערע שטיינער, נאר פון פייער. פינסקער האט דערזעהען דאס פראבלעם פון דער גרויסער אידישער טראגעדיע מיט א פלאמענדער פערשטע־רונג און ער האט דאס אויסגעדריקט אין פייערדיגע ווערטער.

דאס איז א גרויסעס בוך אפילו הערצל וועגן ער האט אנגעשריבען זיין ווערנ־שטאט אין 1895 האט נאך ניט געהערט וועגען איהם. כאטש פינסקערס בוך איז געווען דער פארגענגער צו הערצלס פער־רופען א תאנגרעס פון פערטרעטער פון יעדען איירא־פעאיישען לאנד. איך האב נעזאגט אז פינסקער איז געווען דער פא־טער פון אלע אויטאמאציפאציאנים־טען. יענער איז אבער א קלוגעס קינד וועלכער קען דעם אייגענעם פאטער, און איך האב אויך ניט געוועהט דאס בוך בין פיעלע יאהרען זיינען פערביי. נאך דער ענטשיידונג פון דער „אויטא".

פאר פינסקערען איז געווען דער אמע־ריקאנער ספרד מרדכי מאנעיל נח, וועל־כער האט אין 1825 ניט נאר געפאלגט א נכריסע אידישע קאלאניע אויף א אינזעל אין דעם ניי יארקער שטאאט, נאר ער האט אויך געקויפט ערד פאר דער קאלא־ניע, און האט פערפענטליכט אן איינלא־דונג צו די אידע פון פערשידענע גהע־טאס פון איירופא צו קומען זיך בעשיצען אין זיין "הרדט". ער האט אפילו אב־געהאלטען אן ערעפנונגס דיענסט — ווי די לעזער פון מיין ערצעהלונג "נח,ס תיבה" וועלען דאס געדענקען.

ווי אזוי קומט עס אז א רוסישער ווי פינסקער, אן עסטרייכער ווי הערצל, אן אמעריקאנער ווי נח מאן אן ענגלענדער ווי איך אליין זאלען אלע פארשלאגען די וועלכע לייזונג צו דער אידען פראגע אין דאס א פראגיאט בשום אופן ניט הערצל פינס/ער־נח האבען, אבסאלוט ניט געוואוסט איינער פון צווייטען. דאס איז געקומען פון דעם וואס די ארטוגר־טייזמענטס רופען א געפיהלטע נויטה. און די דאזיגע נויטה צווינגט אימעטס צו מאכען דעם זעלבען פארשלאג ווי איהר נאכצוקומען דאס רוב פון אונזערע לייד־דען קומט פון דעם וואס אונז פעהלט א געמיינזאמעס לאנד אדער אפילו א מאר־אריטעט ערגעץ וואו, און דערפאר איז עס א נאטירליכער פארשלאג אז מיר דארפען זיך צוריק אויפבויען אויף א נאציאנאלען באזיס.

עס איז אן אינטערעסאנטער פאקט אז הערצעל, פון קאנגרעס וועלכער איז פער רופען געווארען פאר טעריטאריאלזם, האט זיך געענדיגט מיט אגערקענען פא־לעסטינא אלס זיין ציעל: פינסקערס קאנגרעס, וואס איז איינבערופען געווא־רען פאר טעריטאריאליזם האט זיך געענ־דיגט מיט א געזעלשאפט צו העלפען דיא פאלעסטינער אימיגראנטען און אפילו אז נח'ס "הרדט" האט זיך פערוואנדעלט אין א רוף צו ציון. וואס איז געווען דיא סבה פון דער דאזיגער וויעדערהאלענדע ענדערונג. דאס איז געווען אפשר מיט דער אויסנאהמע פון נח, דערפאר ווייל מען האט ניט געקענט געפינען קיין אנדער לאנד וועלכעס מען זאל קענען באלד אנ־נעהמען, און וואס זאל זיין פאסענד און מעגליך צו דערגרייכען דערפאר האבען די דאזיגע רעוואלוציאנערע, גייסטער (פינס־קער, הערצל און נח) זיך צוריקגעקעהרט צו דעם אלטען ראסען טרוים. אבער גראד דע דאס זעלבע — און דאס איז געווען פא־ראדאקסאל איז געווען די סבה פארוואס איך האב מיך צוריקגעקעהרט פון פאלעס־טינא צום טעריטאריאליזם, ווייל אין מיין פאל איז די געוועהנליכע אהרדונג געווען אן אומגעקעהרטע, איך בין געקומען צו דעם טעריטאריאליזם פון דעם ציוניזם ווייל ווען מיינע פארגענגער האבען ניט געפונען קיין אנדערעס לאנד, וועלכעס זאל זיין פאסענד און דערגרייכבאר, איז מיין אונגליקליכעס ענטדעקען געווען אז איך פאלעסטינא איז ניט פאסענד און ניט דערגרייכבאר.

איך האב קיינמאל ניט בעלאנגט צו יענע פערזאנען וועלכע ענטזאגען זיך צו לערנען פון ערפאהרונג און מיין נייע ערפאהרונג פון דער איצטיגער שרעקלי־כער מלחמה האט מיך געלערנט אז עס איז א דרינגענדע נויטווענדיגקייט פאר דיא ברייטע מאסען פון דעם רוסישען אין פוילישען יודענטהום אין טעגליך בריוט אין פאליטישע פרייהייט, אויטא עמאנצי־פאציע, עהנליך ווי צדקה מען זיך אנהויב־בען אין דער איינגענער היים.

עס איז בעמערקונגס ווערטה אז אזא הייסער צוגיסט ווי דר. מאנגעס, דער בע־פאלמעכטיגסטער פון אמעריקאנעס אי־דישען קאמיטעט, האט זיך־צוריק גע־קעהרט פון די אייראפעאישע שלאכט פעל דער מיט דעם פערלאנג אז מע מוז ניט נאר באלד צוגוויזאמלען צעהן מיליאן דאלאר כדי צו פערטהיילען צווישען די נויט בעדערפטיגע נאר אויך אז מען דארף צו טויזאמלען וועניגסטענס נאך הונדערט מיליאן דאלאר אלס א אנפאנגס־טיגע חלואה כדי צוריקגעשטעלען אונזערע הייס לאזע מאסען אויף זייערע פיס, אויף א געזונדען עקאנאמישען באדען.

און אין דער צייט ווען מיט דיעזע מיל־יאנען וועט מען לייגען א גרונדשטיין באר א נייעס אידישען פיילען, א נייער אידישער נאציצען אדער ליטע — מאכט דעם פעדעראלען, אז אין דער זעלבער צייט זאל מען לייגען א גרונד שטיין אויף באר א נייער פאלעסטינא. דער דאזיגער פלאן וועט פערווירקליכט ווערען ווייל אונזערע אמעריקאנער ברידער זיינען ניט נאר טרוימערס, נאר אויך טהוערס און אזוי אזא אופן וועט ווייגסטענס א בחיל פון פינסקערס חלום פערווירקליכט ווערען.

איך וועל נאך בעמערקען אז פינסקערס בוך ווי הערצעלס בוך און ווי מיינע אייר־גענע טעריטאריאליסטישע רעדעס האבען קורס כל צו טהאן מיט פאליטיק. די אי־דען האבען אלעס אגרערע — דאס אייג־ציגע וואס זיי פעהלט איז א אידישע פא־ליטיק. די פאליטיק שליעסט ניט אין זיך נויטווענדיגערווייזע איין א אידישע מלוכה און אפילו ניט א אידישע נאציאנאליטעט. זי שטימט אפילו איין מיט דעם יודענטהום אלס א רעליגיע אבער אלס א ראסע וועלכע שטרעבט צו האבען א קיום, צו בלייבען עקזיסטירען. די רוי־מיש קאטוילישע קירכע האט איהר פאליי־טיק א פאליטיק האבען אויך די צוישפריי־טע אידלענדער, נאר דער יודענטהום אליין אין דער וועלט איז אהן אן אייגע־נער פאליטיק און דערפאר בין איך איצט גליקליך ווען איך זעה שטארקע סמנים פון אן אלגעמיינער איינפערשטענדניס בנוגע דער פראגראם וועגען גלייכע רעכ־טע אומעטום און קיין גרויסען סכסוך וועגען צוזאץ בנוגע פאלעסטינער אר־בייט.

איך בין שטארק גערירט פון דער בעמערקונג פון דעם בעריהמטען, איטדי־שען נאציאנאליסט לייפאט ראי, אין א בוך וועלכער ער האט נאר וואס פער־עפענטליכט אין ניי יארק, מיט נייז יאהר צוריק אין לייפאט ראי געווען ארויסגע־שיקט פון איטדען אלס געפעהרליכער אגיטאטאר פאר אינדיישער אויטאנאמיע אבער בעקומענדיג די ערלויבניס הויך די קלוגשאפט פון לארד מארלעי (דער גע־וועזענער עגגלישער מיניסטער פאר אינ־דישע ענינים פון 1905 ביז 1910) צוריק־קעהרען זיך — האט ער זיך געווירבעלט צו ריינער סאציאלער און רעליגיעזער ארבייט. איצט שרייבט ער אין זיין בוך אז אהן נאציאנאליזם ווערט פערלוירען דער כאראקטער פון א פאלק. ער שרייבט פאלגענדעס:

"נאציאנאליזם ערקלעהרט, אז דיא ערשטע בעדינגונג פון לעבען — פון א לעבען מיט רעספעקט און עהרע, פון א לעבען פאר נוצען און געוויכס, פון א לע־בען פאר פראגרעס און פארטשריט — איז פאליטישע פרייהייט. דאס לעבען אהן אזא פרייהייט איז קיין לעבען ניט, עס איז דערפאר נוצלאס צו טראכטען וועגען פראג־גען וועלכע זענען בלויז אויסערליכע מאר־ניפעסטאציאנען פון לעבען. דאס צייגט אז ער בעטראכט זיינע ניין יאהר אלס פערלוירענע.

דאס אידישע פראבלעם איז אונפער־גלייכבאר פיעל מעהר קאמפליצירט ווי דאס אינדישע, ווייל אונזער פאלק האט ניט קיין אייגענע לאנד אבער סוף כל סוף מוז עס האבען פאליטישע פרייהייט אין יעדען לאנד און צו אין רוסלאנד צו אין פאלעסטינא קען די פרייהייט קומען פאר די וועלכע פערלאנגען עס, ווייל מען זאל דאס שענקען בלויז אלס א מתנה וואלט דאס געווען גייסטיג אונפרוכטבאר די איינציגע פארם פון רעטונג איז ווי דאס האט ריכטיג בעגריפען דער גרויסער איד, דר. פינסקער — אויטא־עמאנצי־פאציע זעלבסט בעפרייאונג.

און ערשטזינענדיגער מיטינ

דער מיטינג פון קומענדען טאג נאכט אין מעסי וועט זיין דער מערקווי־סטער און וואונדערבאר אין דער פאטריאטישער טאריע פון טאראנטא

עס וועט זיין א פאסענדער פאנג פאר אן איבעראשי־קעמפיין

דער וויכטיגער יקרות מינ

וועלכער האט געזאלט זיין ריעזיגע נ ר . . .

פון א. י. ברזילי.

איך בין איך געגאנגען צום ריעזיגען מיטינג.

און וועלכער מענשליכער מענש, אדער א מענש וואס בעוועגט א פיהלענדען מאגען, וועלכער פארערט יעדע זעקס שעה בעפריהיגונג, עסען הייסט עס, קען זיין אויף אזוי פיעל דום, אונפיהלענד אדער אונווייסענד זיך ניט צו אינטערעסי־רען מיט אזא פראגע. דאס איז דאך ניט אזוי יאהר.

"נאציאנאליזם ערקלעהרט, אז דיא ערשטע בעדינגונג פון לעבען — פון א לעבען מיט רעספעקט און עהרע, פון א לעבען פאר נוצען און געוויכס, פון א לע־בען פאר פראגרעס און פארטשריט — איז פאליטישע פרייהייט. דאס לעבען אהן אזא פרייהייט איז קיין לעבען ניט, עס איז דערפאר נוצלאס צו טראכטען וועגען פראג־גען וועלכע זענען בלויז אויסערליכע מאר־ניפעסטאציאנען פון לעבען. דאס צייגט אז ער בעטראכט זיינע ניין יאהר אלס פערלוירענע.

דאס אידישע פראבלעם איז אונפער־גלייכבאר פיעל מעהר קאמפליצירט ווי דאס אינדישע, ווייל אונזער פאלק האט ניט קיין אייגענע לאנד אבער סוף כל סוף מוז עס האבען פאליטישע פרייהייט אין יעדען לאנד און צו אין רוסלאנד צו אין פאלעסטינא קען די פרייהייט קומען פאר די וועלכע פערלאנגען עס, ווייל מען זאל דאס שענקען בלויז אלס א מתנה וואלט דאס געווען גייסטיג אונפרוכטבאר די איינציגע פארם פון רעטונג איז ווי דאס האט ריכטיג בעגריפען דער גרויסער איד, דר. פינסקער — אויטא־עמאנצי־פאציע זעלבסט בעפרייאונג.

אויסער דעם, טארט איהר אויף ניט פערגעסען, אין דער זעלבער צייט אז די העבסטע פון אלע אונזערע ניי יארקער אידישע צייטונגען האט טאג טעגליך אד־ווערטייזט וועגען דעם, פערזיכערענדיג אז צווישען אלע אנדערע פראמינענטע רעד־נער וועט אויך זיין קאנגרעסמאן מאיר לאנ־דאן, וועלכער קומט ספעציעל פון וואשינג־טאן צו אדרעסירען דעם ריעזיגען און וויכטיגען יקרות מיטינג אין ערקלעהרען זינען... ניין! איך מיין דא טאקע גאר געשלאגען אין בעצוג צו דיעזער פראגע.

איך מוז בעמערקען אז מיט'ן בעטאגען די „העבסטע" פון אלע צייטונגען, האב איך ניט געמיינט מיט דעם אז די דאזיגע צייטונג שטעהט העבער פון אלע איהרע שוועסטער־צייטונגען אינ'ם מאראלישען זינען, חלילה, — אין ליטעראריש־ען, אדער אין אירגענד וועלכע אנדערען זינען... ניין! איך מיין דא טאקע גאר איינפאך, פשוט כפשוטו: אז די דאזיגע צייטונג געפינט זיך אינ'ם חלל פון דער וועלט פיעל העבער פון אלע אנדערע צייי־טונגען, דאס הייסט אויף'ן טאפ פלאאר פון א צעהן־פלאריגער „ביולדינג", — א צייטונג, מיט וועלכע איהר־קענעדער אי דישע לעזער — זעהט זיך שוין ניט צוויי יאהר צייט....

עס איז מיר אפילו — צווישען אינו רעדענדיג — שווער געוועזען שלום מאר־כען מיט'ן בעדאנק צו גלייבען, הייסט עס, אין אזא מעגליכקייט, אז מאיר לאנדאן, זאל „ספעציעל", קומען אזש פון וואשינג־טאן צוליעב א מיטינג, אבוואהל א גאנץ וויכטיגער א „ריעזיגער", אבער דאך — ווי זאגט איהר — ניט מעהר ווי א מיי־טינג מיר ווייסען דאך, מיר געדענקען דאך, אז פיעלע, פיעלע מאהל, אפילו דאן ווען עס פאדערט זיך ניט זיין ספעציעלער קומען פון וואשינגטאן, דאס הייסט ווען ער געפינט זיך זאגאר אין סאמט ניי יארק און ער דארף ערשיינען צו א פערזאמלונג אדער מיטינג ווערט מען פון איהם יעדעס מאהל „דיסאפאינטעט"....

אמת, עס איז פאראן א צייט, וואס די ארבייטער מאסע, פאר וועלכע ער, גענאר־מע מאיר לאנדאן, קליימט צו זיין דער איינציגער טרייער פארשטעהער, — שטעהט מיט איהם אין גאנץ נאהענטע בעציהונגען, האט די זכו־מיט איהם נאכין אפט, צ שטעהנע רעדעס, צוואפלאר פאסירט, צום בעדויערען, — אין דער וויסע צייט, איז ער טאקע א גא־אויף דער איסט סייד, ער אין שטייבלעס זאגאר, א עס לויפען איבער — פ מיך — די עלעקשאנס, ער שטארק ביזיי מיט זיינ האנגרעסמאן, און עס מעגליך מיט איהם זיך צ

ווי געזאגט, האב איך ניט געגלויבט, אז ער זאל אונז, און איך האב טאקע קיין „מיסטייק" ניט גע־ניט געקומען, אין זאגאר אונווייסט אדער אונווייסט־ניט קומען, זיינען אויך געגעבען געווארען.

דער געפאנגענער מיטינ דויערען ניט געוועזען אזוי האט געדענקט. קיין מא (ווי עס פאסירט אמאל? וועזען. פערקעהרט: ע נען פיעלע לעדיגע שטוהל אויף די געעהרטע געסט געפונען פאר נויטיג ניט דער יקרות וועלכער שטערט מיט אן אייסגער טעמאטישער מעכטיגער וא געבליבען אונבעריהרט

דאס איינציגע וואס האבע) יא פראפיטירט פ נען, און וויכטיגען מיטינ מען האט געהאט די געלע פאהרען פון די לערנער, א זעהר שרעקליך, געפעהרל ליך, און איינציטיג — א לעסאן אין סאציאליזם, ז און רוהיג אין א שעהנעם, עס לופטיגען האלל:

עקר שכחתי:

ליעבע לעזער, יונגע זייראטע און סינגעל לייט נאך סיטיזענס בעלי בתים פליעו, טהוט מיר א מ אויס ביי איירע פרויען א וויפיעל צאהלען זיי פאר אדער, ווי אנדערע רופען טעל" קרויט?

די געגויע פרייז ביי־אן איז: פון דרייסיג ביז א סענט א שטיק.

מלחמה סעזאן! . . . ניי יארק, יאנואר.

CKELL & CO.

סטענדארט בענק בילד

■ תבואה

קאטאן

אונזער גרויסער ספעשעל אין

מיטשעלס

„העטער דיין"

אלד סקאטש ווהיסקי

$14. 24 סקווער פלעשער 2 גאלאן קיים

מיר האבען בלויז א בעגרענעצטע צאהל קייסטס וועל־כע וועלען פערקויפט ווערען פאר דיעזער קליינער פרייז, ארדערט גלייך מיר בעצאהלט פאר עקספרעס

Canadian Representative Since 1893

J. H. CALVERT

511 Coristine Build. Montreal.